

PineBook

重生之万界主宰

10

南宮吟 เขียน
บุษบาเหมินทร์ แปล

หื่นมิต

บทที่ 471 ครูสุวรรณค์รุ่นต่อไป

**พลังชนิดนี้ยังแข็งแกร่งกว่าวิชาของลัทธิขงจื้อเล็กน้อย
และเหมาะกับการต่อสู้แบบกลุ่ม!**

เพียงชั่วพริบตา ทุกหนแห่งที่เขาข้ามผ่านแทบกลายเป็น
ความว่างเปล่า ส่วนเจ้าคณะทั้งหลายที่ทรยศลัทธิครูสุวรรณค์
ก็ต่างร่างแหลกสลายด้วยการโจมตีของเขา!

คนของลัทธิครูสุวรรณค์หลายร้อยคนที่แต่เดิมที่ได้รวมตัว
กันเป็นกำลังที่แข็งแกร่งที่สุดของลัทธิครูสุวรรณค์กลับพังทลายลง
อย่างสมบูรณ์ด้วยการโจมตีเพียงไม่กี่ครั้งของฟานเสวี่ยหลี่

“บูม!”

เลือดเนื้อนับไม่ถ้วนสาตกกระเซ็น ศิษย์ลัทธิครูสุวรรณค์
ที่เหลือต่างหนีกระเจิง แต่ก็สู้ความเร็วของฟานเสวี่ยหลี่ไม่ได้
เพียงไม่กี่ลมหายใจ ร่างกายของพวกเขาก็ถูกทำลายเป็นเศษ
เสี้ยวนับไม่ถ้วน

เลือดสาदनองไปทั่วบริเวณ!

“จัดการมัน!” ตอนนี้เรื่องประมุขลัทธิคุรุสวรร์สองคนที่เหลือเคลื่อนไหวแล้ว พวกเขาเรียกคืนวิชาฉนิกมรณะที่เจ้าคณะใช้งานก่อนหน้านี้ และหลอมรวมอยู่ในมือ จากนั้นใช้พลังนับไม่ถ้วนพุ่งโจมตีเข้าใส่ฟานเสวียหลี่!

วิชาฉนิกมรณะนี้เป็นวิชาแดนเซียนที่รับถ่ายทอดจากหวานหลัวฟู เมื่อถูกโจมตีก็จะหายไปจากโลกนี้และตกลงสู่โลกแห่งความตายที่มีดมนไร้ขอบเขตทันที โดยที่ไม่สามารถหลุดรอดกลับมาอีกต่อไป!

เมื่อเห็นสถานการณ์เช่นนี้ ซิงเว่ยและซิงเซวียนจึงก็ถึงกับตื่นตกใจ!

คุรุสวรร์คาดไม่ถึงว่าฟานเสวียหลี่จะมาช่วยเหลือตนในเวลานี้ เขาอาศัยจังหวะนี้ที่ผู้คนต่างไม่ระวังตัวเข้าไปสวมกอดซิงเว่ย รู้สึกดีใจจนหลังน้ำตา ประหนึ่งได้เกิดใหม่หลังความสิ้นหวัง!

ที่แท้ฟานเสวียหลี่ก็ไม่ได้ไปสมรภูมิโบราณ!

ต่อให้สมรภูมิโบราณถูกทำลายก็กลับมาปกป้องเขาและ
ชิงเวย!

เขารู้สึกซาบซึ่งต่อฟานเสวียหลีอย่างยิ่ง ตอนนี้อาจจะ
ว่าตนไม่ได้มองฟานเสวียหลีผิดไป ฟานเสวียหลีเป็นคนมี
คุณธรรมโดยแท้จริง ซึ่งฟานเสวียหลียังทำจุดนี้ได้ดีกว่าเขา
ทำให้คุรุสวรค์ผู้ที่ไม่เคยนับถือผู้ใดยังต้องเคารพนับถือฟาน-
เสวียหลี

แต่เมื่อเขาสังเกตเห็นการโจมตีของรองประมุขก็ถึงกับ
สีหน้าเปลี่ยนแปลงและเปี่ยมด้วยความกังวล แม้แต่เขาก็ไม่สามารถ
ต้านทานการโจมตีแบบนี้ แล้วฟานเสวียหลีจะทำอะไรได้

ขณะที่เผชิญหน้ากับการโจมตีแบบนี้ ฟานเสวียหลีกลับ
นิ่งสงบและยิ้มอย่างเฉยเมย

แค่นี้เองหรือ!

สาเหตุที่เมื่อครู่เขาไม่ได้ลงมือก็เพราะเกรงกลัวฉนิ
ภรณ์นั้น แต่เมื่อครู่เขาสังเกตได้อย่างรวดเร็วว่าฉนิภรณ์
นั้นแม้จะทรงพลัง แต่ด้วยฝีมือของเหล่าเจ้าคณะและรองประมุข
กลับไม่สามารถปลดปล่อยอานุภาพทั้งหมดออกมา!

มันจึงก่อเกิดจุดอ่อนขึ้นนับไม่ถ้วน!

ผ่นึกมรณะที่แท้จริงจะสะสมไว้ซึ่งพลังอันยิ่งใหญ่
อานุภาพรุนแรงไร้ขอบเขต สามารถผ่นึกตะวันตกตะวันจันทร์รา แต่ต้อง
อาศัยความเชี่ยวชาญอย่างมากในด้านวิชาผ่นึก การควบคุม
พลัง และช่วงจังหวะในการลงมือ

ทว่าอีกฝ่ายเหลือพลังไม่มากพอ ผ่นึกที่แสดงขึ้นบนฟ้า
จึงเห็นชัดถึงความไม่เสถียรอย่างยิ่ง ซึ่งตรงนั้นเป็นจุดที่อ่อนแอ
ที่สุด

เมื่อหลายจุดนั้น ทั้งผ่นึกมรณะก็จะสลายทันที!

ตอนนี้ฟ้านเสวียหลี่จึงลอยตัวขึ้นกลางอากาศอย่างไม่
ลังเล ยืนอยู่บนจุดสูงสุดที่ซึ่งเป็นจุดอ่อนแอที่สุดของผ่นึกมรณะ
จากนั้นเคลื่อนมือรวบรวมจิตวิญญาณทั้งหมดก่อเป็นพลัง
ศักดิ์สิทธิ์มังกรเพลิง และโจมตีออกไป

พลังที่ดุจเสาคำจูนสวรรค์พุ่งโจมตีราวกับพายุหมุน!

มังกรเพลิงราวกับปลดปล่อยไอเพลิงนับไม่ถ้วนออกมา
ในชั่วพริบตา ระเบิดอากาศ และทำให้ผืนภุมระปรากฏรอย
แตกร้าวขึ้นในชั่วพริบตา!

“บูม!”

ผืนภุมระแตกกระจายในทันที!

ในขณะเดียวกัน พลังศักดิ์สิทธิ์มังกรเพลิงของฟานเสวี่ย-
หลี่ก็ใช้ความเร็วอันน่าสะพรึงกลัวโจมตีเข้าร่างกายของรอง
ประมุข!

ทันใดนั้นรองประมุขคนนั้นก็ร้องอย่างอนาถ หน้าอกถูก
โจมตีจนกลายเป็นหลุมเลือด ร่างกายได้รับความเสียหายอย่าง
หนักจนต้องถอยหลังออกอย่างบ้าคลั่ง

การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เหนือความคาดหมายของทุกคน

แต่ในขณะเดียวกันฟานเสวี่ยหลี่ก็ได้หยุดลง อาศัย
คลื่นหลงเหลือของพลังศักดิ์สิทธิ์มังกรเพลิงโจมตีออกอย่าง
รวดเร็วดุจสายฟ้า แล้วโจมตีใส่ผู้คนของลัทธิคุรุสวรค์อีกครั้ง
เช่นฆ่านับหมื่นพันท่ามกลางสายตาคู่ตื้นตระหนกของผู้คน

ผู้คนที่ก่อนหน้านี้ถูกฟานเสวียหลีโจมตีทยอยล่าถอย
พร้อมกับร่างกายที่พังทลายลง

ทันใดนั้นร่างกายของผู้คนมากมายก็ระเบิด พวกเขาทำ
ได้เพียงมองดูฟานเสวียหลีที่ดูจรรยาชนศักดิ์สิทธิ์บ้าคลั่งอย่างตื่น
กลัวโดยที่ไม่อาจต่อต้าน!

ลัทธิคุรุสวรร์สูญเสียบ้างหนักหน่วงจนโลหิตแทบไหล
นองเป็นสายธาร

“ถอย!”

ศิษย์ลัทธิคุรุสวรร์แทบทุกคนต่างสูญเสียจิตวิญญาณ
ในการต่อสู้และถอยหนีอย่างบ้าคลั่ง ตอนนี้พวกเขาไม่กล้ายุ่ง
เกี่ยวกับฟานเสวียหลีอีกต่อไปแล้ว

ไม่มีใครคาดคิดว่ากำลังต่อสู้ที่แข็งแกร่งที่สุดของลัทธิ
คุรุสวรร์จะถูกฟานเสวียหลีกำจัดจนกลายเป็นเถ้าถ่าน

รองประมุขผู้เหลือรอดทั้งสองคนที่บินออกไปไกลแล้ว
โกรธจนตาแทบถลน

รองประมุขชุดน้ำเงินพูดอย่างเคร่งขรึมว่า “จักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์น้อย ตอนนี้พวกข้าอยู่ภายใต้หว่านหลัวฟูแล้ว อำนาจฟ้าดินถูกควบคุมโดยหว่านหลัวฟู เจ้ายังไม่รีบยอมจำนนอีกหรือไม่เช่นนั้นหากพวกข้าใช้วิธีการของหว่านหลัวฟู วันนี้เจ้าจะต้องตายอย่างไม่ต้องสงสัย! ข้าเห็นแก่ที่พวกเราเคยร่วมมือกันจึงไว้ชีวิตเจ้าสักครั้ง!”

เห็นได้ชัดว่าเขาสนใจพูดเรื่องการร่วมมือกันเพื่ออยู่แ่ยงความสัมพันธ์ระหว่างฟานเสวี่ยหลีและคุรุสวรรค์

แต่ฟานเสวี่ยหลีกลับยิ้มเย้ยหยันโดยที่ไม่สนใจแม้แต่น้อย “พวกเจ้าไม่รู้ถึงความแค้นและการต่อสู้ระหว่างข้ากับนางหรือ เดิมทีวันนี้ข้าคิดจะไว้หน้าพวกเจ้าเพราะเห็นแก่การร่วมงานกันในอดีต แต่ในเมื่อเป็นเช่นนี้ วันนี้ข้าจะให้พวกเจ้าตายอย่างไม่เหลือซาก!”

ฟานเสวี่ยหลีบินขึ้นสูงและรวบรวมพลัง ประหนึ่งแปดทิศฟ้าดินล้วนถูกควบคุมโดยฟานเสวี่ยหลี และพุ่งเข้าหาอีกฝ่ายในทันที!

ด้วยระดับพลังปัจจุบันของเขาที่เทียบเท่าเนื้อกายชั้นสิบ
ตอนกลางระดับสูงสุด ประกอบกับการโจมตีอย่างกะทันหัน และ
สิ่งที่ใช้ยังเป็นสัจวาจาเจ็ดอักษรที่ทรงพลังที่สุด ย่อมไร้ซึ่ง
อุปสรรค

“ถอย! ถอย!”

รองประมุขทั้งสองต่างอกสั่นขวัญแขวน พวกเขาคาดไม่ถึง
ถึงว่าฟานเสวี่ยหลี่จะบ้าคลั่งถึงเพียงนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันพวก
เขาก็ไม่กล้าหวังพึ่งโชคแม้แต่หน่อย เพียงบินหนีอย่างรวดเร็วโดย
ที่ไม่สนใจเหล่าลูกศิษย์ที่มาด้วยกัน

รองประมุขชุดสีม่วงถูกทำลายเนื้อกายแล้ว จำเป็นต้อง
ฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด

ขณะนี้ผู้คนนับไม่ถ้วนที่อยู่โดยรอบต่างตะลึงจนตาค้าง
ไม่มีใครคาดคิดว่าฟานเสวี่ยหลี่จะไล่ฆ่าคนเหล่านี้ด้วยตัวคน
เดียว และทำให้อีกฝ่ายต้องหนีสุดชีวิต!

พลังอำนาจของฟานเสวี่ยหลี่ช่างแข็งแกร่งยิ่งนัก กระทั่ง
ยังแข็งแกร่งยิ่งกว่าครุสวรรณค์เสียอีก

ตอนนี้ฟานเสวี่หลี่กำลังยืนอยู่กลางอากาศและจ้องมอง
รองประมุขทั้งสองคนที่หนีไปไกลอย่างเย็นชาโดยที่ไม่ได้ไล่ตาม
ต่อไป โบราณท่านว่าไว้อยาไ่ล่สุนัขจวนตรอก อีกทั้งเขายังเผา
ผลาญจิตวิญญาณไปมหาศาลแล้ว การตามฆ่าต่อไปจึงถือว่าไม่
ฉลาดนัก และสิ่งสำคัญที่สุดคือจุดประสงค์การมาครั้งนี้ของเขา
คือสมรภูมิโบราณ ถึงแม้จะถูกอีกฝ่ายทำลายลงแล้ว แต่เขายัง
อยากหาโอกาสไปดูว่าทางเข้ากลายเป็นอย่างไรบ้าง

ฉากที่เขากำลังยืนอยู่กลางอากาศอย่างทะนงตราตรึงอยู่
ส่วนลึกของจิตใจผู้คน โดยเฉพาะศิษย์สองคนนั้นที่เปี่ยมด้วย
ความตื่นตะลึง

คาดไม่ถึงว่าฟานเสวี่หลี่จะใช้พลังของเนือกายขั้นแก้
ปลดปล่อยอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนี้ อีกทั้งยังแข็งแกร่งยิ่งกว่า
คุรุสุวรรณร์ สิ่งนี้ได้พลิกความคิดของพวกเขาอย่างสมบูรณ์

“ขอบคุณจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์น้อย” สีหน้าของคุรุสุวรรณร์
ทั้งซาบซึ้งและขมขื่น ก่อนหน้านั้นเขาายังชิงฟานเสวี่หลี่
กระทั่งทำให้ฟานเสวี่หลี่ไม่พอใจ สุดท้ายนอกจากฟานเสวี่หลี่
จะไม่ถือสาเรื่องราวในอดีต ยังกลับมาช่วยเขาอีก ทั้งที่แต่เดิม
ฟานเสวี่หลี่ก็ถือเป็นศัตรูกับลัทธิคุรุสุวรรณร์

จิตใจแบบนี้ช่างใจกว้างยิ่งนักจนทำให้เขาซาบซึ้งอย่าง
ยิ่ง

ในขณะที่เดียวกันชิงเซวียนจึงก็มองฟานเสวียหลืออย่าง
ซาบซึ้ง สายตาเปี่ยมด้วยความร่ำร้อน เดิมทีนางยังคิดว่า
แม้ฟานเสวียหลือจะแข็งแกร่ง แต่สุดท้ายก็เป็นแค่จักรพรรดิ
ศักดิ์สิทธิ์น้อยเท่านั้น ซึ่งยังห่างชั้นกับจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์ แต่ดู
จากตอนนี้ ฟานเสวียหลือมีบุคลิกของประมุขสำนักอย่างแท้จริง
แล้ว นางได้ลบความคิดก่อนหน้านี้ที่หวังให้ชิงเวยสมรสกับ
ฟานเสวียหลือไปหมดสิ้น เนื่องจากนางรู้ว่าด้วยสถานะปัจจุบัน
ของฟานเสวียหลือ เกรงว่าจะสูงส่งเสียจนชิงเวยไม่อาจเอื้อมถึง

แต่ชิงเวยกลับเข้าไปจับมือฟานเสวียหลืออย่างตื้นตันดีใจ
และเปี่ยมด้วยความซาบซึ้ง

ถึงแม้นางจะรับรู้ถึงความรักอย่างสุดซึ้งที่ท่านพ่อมีต่อ
นางจากเหตุการณ์เมื่อครู่นี้ แต่เพราะท่านพ่อโดยปกติมักเก็บ
ความรู้สึกจึงทำให้นางไม่อาจแสดงความรู้สึกออกมา นางจึง
สนิทสนมกับฟานเสวียหลือยิ่งกว่า

นางไม่สนใจว่าฟานเสวี่ยหลี่จะมีสถานะอย่างไร และไม่สนใจว่าตอนนี้ตบะของฟานเสวี่ยหลี่จะเป็นอย่างไร นางแค่คิดว่าเมื่อฟานเสวี่ยหลี่ช่วยชีวิตนางเช่นนี้ สักวันหนึ่งนางจะต้องตอบแทนเป็นร้อยเท่า!

ความคิดเล่ห์เหลี่ยมของนางเริ่มทำงาน และคิดแผนการสารพัดขึ้นอย่างรวดเร็ว ‘การจะตอบแทนเป็นร้อยเท่า อย่างน้อยต้องให้ฟานเสวี่ยหลี่ตกอยู่ในวิกฤติความเป็นตายนับร้อยครั้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมาก!’

แต่สวรรค์ย่อมเมตตาคนตั้งใจ ขอเพียงพยายาม หากนางได้เป็นคุรุสวรค์รุ่นต่อไปก็อาจมีโอกาสน้อย

ดังนั้นนางต้องเติบโตโดยเร็วและกลายเป็นคุรุสวรค์รุ่นต่อไป!

ฟานเสวี่ยหลี่ยืนอยู่จุดเดิมและจดจ้องคนของลัทธิคุรุสวรค์ที่จากไปไกล พร้อมกับสายหน้าในใจอย่างขมขื่น

การต่อสู้ครั้งนี้ไม่ได้แสดงถึงความแข็งแกร่งของเขา และไม่ได้แสดงว่าเขาสามารถต่อต้านรองประมุขทั้งสามคน แต่เป็น

ผลจากที่อีกฝ่ายไม่ทันตั้งตัว ซ้ำพลังส่วนใหญ่ของอีกฝ่ายยังถูก
คุรุสววรรค์เผาผลาญ จึงได้ปรากฏผลลัพธ์เช่นนี้

เดิมที่เขาคิดอาศัยสมรภูมิโบราณและทรัพยากรของ
ที่แห่งนี้เพื่อบรรลุสู่เนื่อกายชั้นสิบ เช่นนี้จึงจะมีโอกาสต่อกร
หว่านหลัวฟู แต่สุดท้ายกลับกลายเป็นเช่นนี้ ซึ่งเท่ากับว่า
แผนการครั้งนี้ล้มเหลว

เมื่อหว่านหลัวฟูมีกำลังจากเหล่านองประมุขลัทธิคุรุ
สววรรค์เช่นนี้ อำนาจก็จะยิ่งแข็งแกร่ง และยิ่งยากที่จะจัดการ

แต่เขาก็สายหน้าทันทีและสลัดความคิดแบบนี้ทิ้ง ไม่ว่า
อย่างไรเขาก็ได้ช่วยชีวิตคุรุสววรรค์จากการต่อสู้ครั้งนี้ กระทั่ง
มีโอกาเป็นพันธมิตรกับลัทธิคุรุสววรรค์ และร่วมมือต่อต้าน
หว่านหลัวฟู ซึ่งเป็นผลเก็บเกี่ยวที่ไม่คาดฝัน

จากนั้นเขาพูดกับคุรุสววรรค์ว่า “ผู้อาวุโสคุรุสววรรค์ ท่าน
คอยดูแลชิงเวยก่อน ข้าจะลองไปดูสมรภูมิโบราณ”

อย่างไรเสียเขาก็รวบรวมสมรภูมิโบราณได้สามแห่งแล้ว
ซึ่งมากกว่าหว่านหลัวฟูหนึ่งแห่ง ถือว่าเพียงพอแล้ว

“ได้ ระวังตัวด้วย” ครูสุวรรณค์พูดอย่างจริงจัง เห็นชัดว่า
ตอนนี้เขามองฟานเสวียหลีเป็นคนรุ่นเดียวกันแล้ว

ตอนนี้ฟานเสวียหลีเป็นจุดสนใจของทั้งโลก เป็นตั้ง
ดวงอาทิตย์ที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าสิ่งใดก็ไม่อาจหยุดยั้งแสงสว่าง
ของเขา

และเขาก็รู้ว่าลัทธิครูสุวรรณค์แทบเหลือแค่ชื่อเท่านั้นแล้ว
ซึ่งการจะฟื้นฟูลัทธิครูสุวรรณค์ขึ้นมาใหม่ บางทีความหวังอาจอยู่
ที่ฟานเสวียหลี ดังนั้นท่าทางของเขาจึงระแวดระวังอย่างเห็น
ได้ชัด

บทที่ 472 สมรภูมิโบราณแห่งสุดท้าย

ฟานเสวี่ยหลี่ไปถึงจุดที่ตนสัมผัสได้อย่างรวดเร็ว แล้วเห็น
ซากปรักหักพังและหลุมดำ

ทั้งพื้นที่ถูกจมลงอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถก้าวเข้าไปได้
แล้ว

มันเป็นวิชาของแดนเซียน โดยใช้พลังแห่งการสลับห้วง
เวลา ขอเพียงเดินหน้าอีกหนึ่งก้าวก็จะตกสู่หลุมดำกาลเวลา
ไม่อาจกลับออกมาได้

ช่างเป็นวิธีการที่โหดเหี้ยมมาก! และช่างทรงพลังยิ่งนัก!

ฟานเสวี่ยหลี่อดส่ายหน้าไม่ได้ ดูทำไม่ว่าอย่างไรเขาก็
ทำได้เพียงยอมแพ้แล้ว

จากนั้นเขาเดินกลับอย่างไม่ลังเล

เหลือเวลาอีกสิบกว่าวันก่อนถึงงานประชุมศักดิ์สิทธิ์! เขา
อยากจะบรรลุระดับพลัง สุดท้ายทรัพยากรก็เป็นแค่สิ่งภายนอก
ซึ่งการยกระดับที่แท้จริงต้องอาศัยตนเอง

อีกทั้งสิ่งสำคัญที่สุดคือหากพึ่งพาแค่การสะสมทรัพยากร
ก็ไม่สามารถบรรลุถึงจุดสูงสุดของระดับพลังแน่นอน!

เมื่อชาติก่อนแม้เขาได้รับสมบัติฟ้าดินนับไม่ถ้วน แต่
กลับไม่สามารถบรรลุสู่ระดับที่เหนือกว่าเหนือกายชั้นสิบสูงสุด
และก้าวข้ามสู่ระดับเซียน

ขณะนี้จิตใจของเขาเบิกกว้าง!

ด้วยความคิดเช่นนี้ ทันใดนั้นเขาก็รู้สึกว่พลังจิต
วิญญาณของตนแผ่ขยายออก!

มันพุ่งออกจากจุดเทียนหลัง จุดไปฮ่วย และพุ่งทะยาน
สู่ชั้นเมฆ!

การหายไปของสมบัติกลับนำมาซึ่งการรู้แจ้งในตอนนี้
ทำให้สภาพจิตวิญญาณของเขาพัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดด และ
มีแนวโน้มที่จะบรรลุ!

เขานั่งขัดสมาธิทันที

เขารู้ว่านี่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุด การจะบรรลุเนื้อกาย
ขั้นสิบได้หรือไม่มันขึ้นอยู่กับช่วงเวลานี้แล้ว!

ขณะนี้วิชาบ่มเพาะชีวิตคู่สาย เพลิงสังขาร และวิชา
สัจจาจาเจ็ดอักษรดั่งก้องอยู่ในหัวอย่างต่อเนื่อง!

ทันใดนั้นเขาราวกับไปถึงสมรภูมิความตายแห่งหนึ่ง
รู้สึกวาระหว่างฟ้าดินเต็มไปด้วยความรู้สึกโศกเศร้าและสิ้นหวัง

เขาราวกับเข้าสู่ดินแดนแห่งใหม่!

“ที่นี่คือที่ใดกัน” ฟานเสวี่ยหลิมองไปทั่วอย่างตกตะลึง

แต่พบว่าที่แห่งนี้เหมือนกับสมรภูมิโบราณทั้งสามแห่ง
ก่อนหน้านี้ทุกประการ!

ที่แท้เขาสัมผัสได้ถึงความรู้สึกบางอย่างที่อ้างว้างจนก้าว
ผ่านอุปสรรคของหลุมดำตรงหน้า เข้าสู่สมรภูมิโบราณแห่ง
สุดท้ายโดยตรง!

ช่างเป็นการย่ำจนวนรอนเท้าเหล็กสีกไม่พบนาน ยามได้มา
กลับไม่เสียเวลา

ทันใดนั้นเขารู้สึกถึงฟ้าดินที่กึกก้อง ตะวันจันทร์รา
ฟ้งทลาย รวากับเมื่อชาติก่อนที่ตนเป็นโอรสแห่งองค์จักรพรรดิผู้
ไร้ที่เปรียบในฟ้าดินแต่สุดท้ายอาณาจักรก็ล่มสลายและถูกราชินี
ชิงชีครอบครองทุกสิ่ง เหล่าแม่ทัพข้างกายขององค์จักรพรรดิใน
อดีตก็ไม่อยู่แล้ว โลหิตสาตกระเซ็นท่วมสมรภูมิ

เหมือนมันกำลังบอกทั้งโลกว่าราชินีชิงชีได้ล้มล้างอดีต
ทั้งหมดแล้ว กระทั่งอาศัยพลังที่ไม่อาจอธิบายทำให้แข็งแกร่งยิ่ง
กว่าจักรพรรดิองค์ก่อน!

นางยังต้องการครอบครองทั้งฟ้าดินและลบล้างทุก
สิ่งของจักรพรรดิองค์ก่อน!

ในขณะที่เดียวกัน จักรพรรดิที่เคยถูกนางกักขังก็กำลัง
สะสมพลังอยู่มุมใดมุมหนึ่งของสามพันโลก แต่ก็ถูกนางพบเจอ!

แม้แต่การเคลื่อนไหวในโลกย่อยอย่างอาณาจักรต้าเซี่ย
ยังถูกราชินีชิงชีจับตามอง แม้แต่ลมปราณของฟานเสวี่ยหลี่ก็
ถูกอีกฝ่ายรับรู้ กระทั่งเกิดความสงสัยแล้ว!

ฟานเสวี่ยหลี่รู้สึกตกใจและสั่นหวั่งอย่างยิ่ง!

สมรภูมิจึงอยู่ภายใต้การครอบครองและควบคุมของราชินีชิงชี่ เมื่อตนก้าวเข้ามา อีกฝ่ายจึงรับรู้!

แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่ไม่สามารถออกไป เนื่องจากเขากำลังอยู่ในช่วงเวลาสำคัญที่สุดของการบรรลุ!

ทันใดนั้นสายตาของฟานเสวี่ยหลี่ก็เปี่ยมด้วยความองอาจและหยิ่งทะนง!

เขายืนตระหง่านโดยไม่เกรงกลัวลมฝนระหว่างฟ้าดิน แม้แต่น้อย!

“แม้ถูกพบเจอแล้วอย่างไร! ตอนนี้ข้าเริ่มแข็งแกร่งแล้ว ขอเพียงข้าบรรลุเนื้อกายชั้นสิบตอนต้นก็จะมีพลังเทียบเท่าตัวข้าเมื่อชาติก่อน! ถึงตอนนั้นข้ายอมตอบโต้ได้แน่นอน!”

“แม้ต้องตายต่อหน้าราชินีชิงชี่ ข้าก็จะไม่ถอยอีก! ความเจ็บปวดที่ได้รับเมื่อหลายร้อยปีก่อนยังคงตราตรึงอยู่ในใจอย่างมิอาจลืมเลือน!” ฟานเสวี่ยหลี่ตะโกนสุดเสียง จะไม่ท้อถอยเด็ดขาด!

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เขารู้สึกว่าตนเหมือนสัมผัสถึงบางสิ่ง!

มันคือถ้ำลับแห่งหนึ่งซึ่งเป็นถ้ำลับที่หลงเหลืออยู่ในสมรภูมิโบราณ ทรัพย์สมบัติทั้งหมดของคุรุสวรค์รุ่นก่อนถูกซ่อนไว้ภายใน กระทั่งยังมีกิ่งโอสถเซียนและสมบัติที่สามารถผลักดันระดับพลัง

แต่น่าเสียดายที่ถ้ำลับแห่งนี้ถูกผนึกไว้ด้วยพลังบางอย่างไม่ว่าฝ่าฟันเสียหริจะอย่างไรก็ไม่สามารถเข้าไปได้

ส่วนถ้ำลับอื่นในสมรภูมิโบราณ หากไม่ถูกผนึกไว้ก็ถูกผู้อื่นช่วงชิงแล้ว จะตกถึงฝ่ามือเสียหริได้อย่างไร!

“ใช่แล้ว จำเป็นต้องมีพลังในการปลดผนึก! ในเมื่อคุรุสวรค์รุ่นก่อนให้ข้ามาก็แสดงว่าได้บอกวิธีการปลดผนึกให้ข้าแล้ว!”

ฝ่ามือเสียหริใช้วิชา “บ่มเพาะชีวิตคู่สาย” อย่างไม่ลังเล!

ทันใดนั้นเขารู้สึกว่าจิตวิญญาณของตนเปลี่ยนไปจากปกติ แล้วผสานเข้ากับถ้ำลับตรงหน้าได้อย่างสมบูรณ์

จากนั้นถ้าลับตรงหน้าก็เปิดออกให้ฟานเสวี่ยหลี่!

เขารีบเข้าไปในถ้ำลับทันที

แต่เขากลับพบว่าภายในถ้ำลับว่างเปล่า ไร้ซึ่งสมบัติหรือ
กิ่งโอสถเซียนตามที่คุรุสวรร์ค์รุ่นก่อนบอก

“นี่มันอะไรกัน”

ฟานเสวี่ยหลี่ประหลาดใจอย่างยิ่ง เขาทำทุกวิถีทางเพื่อ
มาตรงนี้ สุดท้ายกลับเข้ามายังถ้ำลับที่ปราศจากสิ่งใด

“ไม่! สายตาและความจริงใจในตอนนั้นของคุรุสวรร์ค์
รุ่นก่อนแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้หลอกข้า!”

ฟานเสวี่ยหลี่เดินไปข้างหน้าอย่างไม่ลังเล แม้ตรงนี้จะ
ไร้ซึ่งสิ่งใด แต่เขาก็จะไม่ยอมแพ้

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เขาก็เริ่มนั่งขัดสมาธิฝึก
บำเพ็ญอยู่ภายในถ้ำลับ

ทันใดนั้นเมฆครึ้มที่อยู่ระหว่างฟ้าดินก็สีเข้มยิ่งขึ้นราวกับ
เป็นเสี้ยวลมปราณของราชินีชิงซี อีกทั้งยังรู้สึกได้ว่ามันกำลัง

ใกล้เข้ามาเรื่อยๆ รวากับชั่วพริบตาต่อไปก็จะสัมผัสถึงที่อยู่ของ ฟานเสวี่ยหลีแล้ว

แต่ทันใดนั้นถ้าลับก็ส่องแสงจ้า ประหนึ่งมีเสียงกลอง เขียนนับไม่ถ้วนดังขึ้น!

ถ้าลับได้ห่อหุ้มฟานเสวี่ยหลีไว้อย่างสมบูรณ์!

ถ้าลับแห่งนี้เป็นของวิเศษที่ทรงพลัง และซ่อนไว้ซึ่ง จิตวิญญาณนับไม่ถ้วน!

ที่แท้สมบัติและกิ้งโอสถเขียนมากมายที่ซ่อนอยู่ภายใน ก็ถูกถ้าลับดูดซับจนหมด และตอนนี้ถ้าลับก็ถ่ายโอนทั้งหมด กลับสู่ตัวฟานเสวี่ยหลี

ฟานเสวี่ยหลีพลันได้ยินเสียงดุจภูเขาสายน้ำไหล ดังมาจากสมบัติเหล่านั้น และได้ยินเสียงดนตรีอันเร้าร้อน ดุจคำสั่งแม่ทัพที่ทั้งเร้าเรีบและดุตัน!

อบอุ่นและแข็งแกร่ง!

สองเสียงที่แตกต่างกันผสานเข้าด้วยกัน และพุ่งทะลุเข้า โลกจิตวิญญาณของฟานเสวี่ยหลี

ขณะนี้ฟานเสวี่หลี่รู้สึกว่าการจิตวิญญาณของตนกว้างใหญ่ขึ้นอย่างไร้ขอบเขต หากกล่าวว่าก่อนหน้านี้เป็นเพียงทะเลสาบ ตอนนี้ก็กลายเป็นมหาสมุทรแล้ว!

นภามิอาจบดบังวิสัยทัศน์! เขามองเห็นได้ไกลและสูงยิ่งขึ้นแล้ว

ฟานเสวี่หลี่ปะทุพลังขึ้นท่ามกลางเสียงดนตรีอันยิ่งใหญ่ เขารู้สึกว่าจิตวิญญาณของตนถูกเปิดออกประหนึ่งถูกอัดฉีดด้วยลมปราณอันไร้ขอบเขตบนผืนฟ้า ทำให้เขาน่าเกรงขามอย่างไร้ที่เปรียบ

เขาราวกับเป็นมนุษย์ยักษ์โบราณของสมรภูมิโบราณที่สูงนับร้อยจั้ง มีพลังอันไร้ที่เปรียบ แม้เบื้องหน้าจะเป็นกำแพงเมืองก็สามารถเหยียบพังในคราเดียว แม้เบื้องหน้าจะเป็นหลุมลึกมรณะก็ทำลายได้ด้วยการโจมตีเดียว!

ไม่เคยจำนนต่อโชคชะตา สู้จนตัวตาย!

ขณะนี้ฟานเสวี่หลี่สัมผัสได้ว่าถ้าลับนี้และสมรภูมิโบราณได้มอบพลังहनคืนอันยิ่งใหญ่แก่เขา ทำให้เขารู้สึกว่าแม้เบื้องหน้าจะมีสิ่งกีดขวางนับไม่ถ้วน เขาก็จะไม่ยอมถอยกลับ

“แบบนี้เอง ในที่สุดข้าก็เข้าใจแล้ว!” สายตาของ ฟานเสวี่ยหลีเปล่งประกายขึ้นทันที

ทันใดนั้นเขาก็เข้าใจถึงสาเหตุที่ชาติก่อนตนไม่สามารถ บรรลุสู่จุดที่สูงยิ่งขึ้น เนื่องจากเขาไม่ได้ผ่านการขัดเกลาทาง จิตวิญญาณเช่นนี้

เนื่องจากภัยอันตรายเมื่อครู่ที่ราชินีชิงชี้นำมาสู่เขา ใน ขณะเดียวกันเขาก็แสวงหาอย่างยากลำบากและใช้ทรัพยากร นับไม่ถ้วนที่ได้มาจากการทุ่มชีวิตสู้ จนก่อเกิดเป็นเจตจำนงที่ แรงกล้ายิ่งขึ้น!

เขาปลดพันธนาการของร่างกายออกทันที ประหนึ่ง ต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่ผกาดขึ้น!

ทรัพยากรทั้งหมดในที่แห่งนี้แทรกซึมเข้าสู่ตัวเขา และ ถูกดูดซับอย่างสมบูรณ์!

ราวกับต้นไม้แห่งอายุยืนในตำนานที่สูงล้านจั้ง ซึ่งเป็นดัง เจ้าแห่งแดนเซียน!

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลีพบว่าจุดคอขวดทางจิตวิญญาณของ
ตนถูกทำลายแล้ว

ในที่สุดเขาก็ก้าวสู่เนื่อกายชั้นสิบที่ผู้คนนับไม่ถ้วนต่าง
เฝ้าน!

เนื่อกายชั้นสิบก็คือระดับบ่มเพาะความคิด!

กล่าวได้ว่าตอนนี้ฟานเสวี่ยหลีได้ก้าวสู่ระดับสูงสุดของ
อาณาจักรต่ำเฉียบแล้ว!

ทันใดนั้นฟานเสวี่ยหลีก้าวไปข้างหน้า สัมผัสลมปรมาณ
นับไม่ถ้วนระหว่างฟ้าดินที่สั่นสะเทือนอย่างบ้าคลั่ง

เท่านี้เขามั่นใจอย่างยิ่งว่าตนได้สัมผัสถึงขอบของเนื่อ
กายชั้นสิบระดับสูงแล้ว ระดับแบบนี้ถือเป็นจุดสูงสุดของ
อาณาจักรต่ำเฉียบอย่างแน่นอน!

จากที่เขาอยู่ในตอนนี้ ทั้งอาณาจักรต่ำเฉียบมีเพียงมังกร
สุราและหว่านหัวฟุ่ที่มีเนื่อกายชั้นสิบสูงสุด ส่วนจักรพรรดิ
ศักดิ์สิทธิ์และครุสุวรรค์ล้วนเป็นเนื่อกายชั้นสิบระดับสูง และพลัง
ปัจจุบันของเขาก็เป็นรองเพียงพวกเขา!

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่อีกเหมือนอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน!

ต่อให้ราชินีชิงซีพบเจอเขาแล้วอย่างไร เขาแข็งแกร่งขึ้นแล้ว อีกทั้งราชินีชิงซีก็ทำได้มากที่สุดแค่สัมผัสถึงความผิดปกติของที่นี่ผ่านจิตร่างแยกของนางเท่านั้น ตอนนี้เขาแตกต่างไปจากชาติก่อน วิชาที่ฝึกฝนก็แตกต่างกัน หากยังไม่ถึงช่วงเวลาสุดท้าย อีกฝ่ายไม่มีทางเชื่อว่าเป็นเขาแน่นอน

ซึ่งเท่ากับได้มอบเวลาและโอกาสสูงสุดให้เขา!

ขณะนี้ฟานเสวี่ยหลี่มั่นใจมากกว่าในที่สุดตนก็สามารถไปทุกหนแห่งในอาณาจักรต้าเซี่ยแล้ว!

ตอนนี้หากเขาได้พบกับรองประมุขทั้งสามอีกครั้งเกรงว่าจะสังหารอีกฝ่ายได้อย่างง่ายดายในชั่วพริบตา!

ระดับพลังของเขาเทียบเท่ากับการเพ็งบรรลุเนื่อกายชั้นสิบระดับสูง แม้ไม่เท่าเนื่อกายชั้นสิบระดับสูงของคุรุสวรรค์ แต่ศักยภาพด้านจิตวิญญาณและเนื่อกายของเขานั้นแข็งแกร่งกว่าคุรุสวรรค์

อย่างไรเสียเขาก็ฝึกฝนแต่ละระดับพลังจนถึงขีดสุด และ
ขัดเกลาเนื้อกายจนถึงที่สุดก่อนการบรรลุ อีกทั้งเขายังมีพลัง
โจมตีอย่างเพลิงสัจธรรมและสัจวาจาเจ็ดอักษร ซึ่งเทียบเท่าการ
โจมตีระดับต้นในแดนเซียนแล้ว โดยมันก็คือของวิเศษชิ้นสำคัญ
สุดท้ายที่ทำให้เขาสามารถต่อสู้ข้ามขั้นมาโดยตลอด

“แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ หากอยากจัดการหว่าน
หลัว-ฟู พลังปัจจุบันของข้ายังไม่เพียงพอ!” ฟานเสวี่ยหลี่สุดลม
หายใจเข้าลึก และนึกถึงเรื่องสำคัญที่สุด

สิ่งสำคัญที่สุดในตอนนี้ของการอาศัยงานประชุม
ศักดิ์สิทธิ์บรรลุสู่เนื้อกายขั้นสิบตอนกลาง เพื่อให้มีโอกาสรับ
ถ่ายทอดลมปราณและสายเลือดของมังกรสุรา จากนั้นค่อย
ตัดสินใจชะตาไปกับหว่านหลัวฟูในตอนที่มีสมรภูมิโบราณเปิดออก
อย่างแท้จริง!

ซึ่งก่อนถึงตอนนั้น ทางที่ดีเขาต้องเก็บซ่อนความแหลม
คมเพื่อไม่ให้หว่านหลัวฟูรู้ตัว

ไม่เช่นนั้นหากตอนนี้หว่านหลัวฟูลงมือสังหารอย่าง
สุดกำลัง เขาก็ยังคงต้านทานไม่ได้!

ซึ่งสืบกว่าวันต่อจากนี้จะเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุด
ฟานเสวียหลีต้องห้ามให้หว่านหลัฟรู้ว่ตนบรรลุถึงเนื้อกาย
ชั้นสิบแล้วเด็ดขาด

เมื่อฟานเสวียหลีคิดได้ดังนี้ก็ตัดสินใจแน่วแน่

จากนั้นเขาหันกลับไปมองถ้ำลับตรงหน้า ตอนนี
ลมปราณทั้งหมดในถ้ำลับถูกเขาดูดซับจนเหลือเพียงความว่าง
เปล่าแล้ว แต่ฟานเสวียหลียังคงคำนับต่อถ้ำลับอย่างเคารพและ
ซาบซึ้ง

การคำนับนี้เป็นการขอบคุณต่อคุรุสวรค์รุ่นก่อน

จากนั้นเขาเก็บจิตและหายตัวไปจากถ้ำลับ

ในขณะเดียวกัน ลมปราณของราชินีซิงซีก็มาถึงถ้ำลับ
และตรวจสอบลมปราณโดยรอบอย่างประหลาดใจ แต่ก็ไม่พบ
สิ่งใด

แล้วลมปราณนี้ก็แผ่ขยายไปโดยรอบอย่างรวดเร็ว

บทที่ 473 เรือนจินเทียนเยียน

เมื่อออกจากสมรภูมิโบราณ ฟานเสวี่หลียังคงอยู่ในท่า
นั่งขัดสมาธิ โดยรอบรั้วซึ่งความเปลี่ยนแปลงใดๆ อีกทั้งเขายัง
พบว่าคุรุสวรค์ ซิงเซวี่ยนจิงและซิงเวยกำลังยืนรอสบายใจ
อยู่ไม่ไกล

ในสายตาของพวกเขาเปี่ยมด้วยความซาบซึ้ง พร้อมทั้ง
เปี่ยมด้วยความรู้สึกผิด หากไม่ใช่เพราะพวกเขา ฟานเสวี่หลี
คงได้เข้าสมรภูมิโบราณตั้งนานแล้ว ซึ่งแตกต่างจากตอนนี้ที่มี
เพียงแต่ความว่างเปล่า

แต่พวกเขาหาว่าฟานเสวี่หลีได้เข้าไปด้านในผ่าน
จิตแล้ว อีกทั้งยังบรรลุถึงระดับสุดยอดเทพวรยุทธ์เนื้อกาย
ชั้นสิบที่ผู้คนนับไม่ถ้วนต่างเฝ้ามอง

โชคดีที่ฟานเสวี่หลีบรรลุในสมรภูมิโบราณ ไม่เช่นนั้น
ด้วยสภาพระดับพลังปัจจุบันของเขา ตอนบรรลุเมื่อครู่นี้จะต้อง
เกิดปรากฏการณ์ฟ้าดินแปรปรวนจนหว่านหัวฟูรู้ได้
โดยง่ายแน่นอน

ฟานเสวี่ยหลีพยักหน้า ลูกขึ้นยืนและยิ้มเล็กน้อยให้
ครูสุวรรณค์

“พี่จักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์น้อยไม่ต้องเป็นกังวล ถึงแม้ไม่ได้
รับมปรานของสมรภูมิโบราณแห่งนี้ แต่ถึงเวลาข้าจะช่วยเหลือ
ท่านอย่างสุดกำลังแน่นอน หลังจากจบงานประชุมศักดิ์สิทธิ์
ข้ากับท่านพ่อและท่านแม่จะต้องช่วยท่านสร้างความได้เปรียบ
ในสมรภูมิโบราณ และตามหาสมบัติที่อยู่ภายในเพื่อให้ท่าน
บรรลุสู่ระดับเซียนโดยเร็ว!” ซิงเว่ยพูดอย่างไม่ลังเล และเชื่อมั่น
อย่างสนิทใจ

เมื่อครูนี้นางได้พูดคุยกับท่านพ่อ ตัดสินใจแล้วว่าต่อจาก
นี้ลัทธิครูสุวรรณค์จะร่วมมือกับฟานเสวี่ยหลี และช่วยเหลือ
ฟานเสวี่ยหลีต่อต้านหว่านหลัวฟู่อย่างสุดกำลัง

“ดีเลย ขอขอบคุณนะซิงเว่ย” ฟานเสวี่ยหลียิ้มและพูดพร้อม
กับลูบหัวของซิงเว่ยอย่างอ่อนโยน

เขาค่อนข้างชื่นชอบแม่หนูน้อยคนนี้ นางทั้งไร้เดียงสา
และเจ้าเล่ห์ ทั้งฉลาดแต่ก็จริงใจ

“อย่าลုပ်หัวข้านะ!” ซึ่งเวยพุดอย่างไม่สบอารมณ์ เห็นชัดว่านางไม่ชอบที่ฟานเสวียหลีปฏิบัติกับนางเหมือนนางเป็นเด็ก รู้สึกเหมือนมองนางเป็นคนรุ่นหลัง

“ก็ไ้จ้จ” ฟานเสวียหลียิ้มเล็กน้อย จิตใจผ่อนคลายเป็นพิเศษ ภาวะกดดันที่เกิดจากการพบราชินีซิงซีเมื่อครุ่นีผ่อนคลายลงมากแล้ว

แม้เมื่อครุ่นีเขาจะออกจากสมรภูมิโบราณได้ทัน แต่หนึ่งเดือนหลังจากนี้เขายังต้องเข้าไปด้านในใหม่ หากถึงเวลานั้นได้พบกับร่างแยกของราชินีซิงซี เกรงว่าจะต้องพบเจออันตรายที่แท้จริง

เมื่อฟานเสวียหลีคิดได้ดังนี้ก็ยิ่งเข้าใจถึงภัยอันตรายปัจจุบันของตน

ศัตรูรอบด้าน!

จากนั้นเขาก็มีแผนการใหม่ จึงกล่าวลาพวกคุรุสุวรรณค์ “คุรุสุวรรณค์ ธุระของข้าเสร็จสิ้นแล้ว และข้ายังมีธุระอื่นจึงต้องขอตัวลา” ช่วงสิบกว่าวันต่อจากนี้เป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุด ส่วนสถานที่ซึ่งเขาต้องการจะไปก็คือพระราชวัง!

พระราชวังเป็นฐานที่มั่นของหวานหลัฟ!

ถึงแม้เขาต้องซ่อนเร้นตัวตน แต่พลังการซ่อนเร้นตัวตนของเขาในตอนนี้มีแค่ไม่กี่คนที่ตรวจจับได้ อีกทั้งการจะจัดการหวานหลัฟก็ต้องขจัดเชื้อเพลิงอื่นของอีกฝ่ายเสียก่อนและเข้าใจถึงภาพรวมปัจจุบันของอีกฝ่าย เพื่อที่จะรู้เขารู้เรา

ในขณะเดียวกันเขายังต้องฝึกฝนวิชาบ่มเพาะชีวิตคู่สายของลัทธิเต๋า

พระราชวังในเมืองหลวงเป็นฐานที่มั่นของลัทธิครุสวรร์ค์เช่นเดียวกัน การไปฝึกบำเพ็ญอยู่ที่แห่งนั้นจึงไม่เป็นการดึงดูดความสนใจผู้อื่น

“ในเมื่อเป็นเช่นนี้ พวกข้าก็ไม่รบกวนแล้ว” ครุสวรร์ค์รู้ถึงตัวตนของฟานเสวียหลี่ ทุกการกระทำย่อมมีความคิดเป็นของตนเอง ซึ่งไม่ยอมเปลี่ยนแปลงโดยง่ายแน่ เขาจึงพยักหน้า

แต่ไม่รู้เพราะเหตุใด เขาถึงสัมผัสได้ว่าร่างกายของฟานเสวียหลี่ให้ความรู้สึกเหมือนมหาสมุทรลึก ความรู้สึกนี้ทำให้จิตสัมผัสของเขาไม่อาจแทรกซึมผ่าน!

เพียงชั่วข้ามคืน จากเดิมที่เขาสามารถกดดันฟานเสวีย-
หลีได้ ตอนนี้กลับไม่สามารถมองทะลุฟานเสวียหลี ทันใดนั้นเขา
ก็รู้สึกตะลึงเล็กน้อย

‘อาจเป็นเพราะเมื่อครู่นี้ข้าทำลายเนื้อกายไปกว่าครึ่ง
เผาผลาญพลังมากเกินไปจนเกิดความผิดปกติเช่นนี้’ คुरुสวรค์
พึมพำในใจ แต่เขาก็ส่ายหน้าทันที ‘ไม่ พลังจิตวิญญาณของข้า
ไม่ได้อ่อนแอลง เห็นชัดว่าฟานเสวียหลีบรรลุระดับอีกครั้ง!
มีความเป็นไปได้สูงที่ตอนนี้เขาบรรลุสู่เนื้อกายขั้นสิบแล้ว!’

ทันใดนั้นหัวใจของเขาเปี่ยมด้วยคลื่นสมุทรแปรปรวน!

ฟานเสวียหลีอายุเพียงเท่านั้น และใช้เวลาเพียงสามสั
เดือนบรรลุจากเนื้อกายขั้นสามสู่เนื้อกายขั้นสิบ ช่างน่า
มหัศจรรย์เหลือเกิน ซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดคือแต่ละระดับของ
ฟานเสวียหลีล้วนถูกขัดเกลาลมปราณจนถึงขีดสุด จึงสามารถ
ต่อสู้ข้ามขั้นมาโดยตลอด!

เดิมที่คุรุสวรค์คิดว่าตบะของตนใกล้เคียงเซียนแล้ว แต่
เมื่ออยู่ต่อหน้าฟานเสวียหลีในตอนนี้กลับพบว่าตนไม่อาจ
เทียบเคียงแม้แต่หน่อย!

เขาทำได้เพียงมองฟานเสวี่ยหลีจากไปไกล แต่สีหน้า
ยังคงนิ่งสงบ

ไม่ว่าอย่างไรเขาจะไม่ปล่อยให้ความลับนี้รั่วไหล แม้แต่
ซิงเซวี่ยนจิ้งและซิงเวยกี้บอกไม่ได้

เขาอดไม่ได้ที่จะตั้งตารองานประชุมศักระดั้สัทธิ์ในอีกสิบ
กว่าวันให้หลัง ด้วยระดับพลังเช่นนี้ของฟานเสวี่ยหลี เมื่อถึงงาน
ประชุมศักระดั้สัทธิ์จะต้องโดดเด่นอย่างทำทนายสวรรค์แน่นอน
อีกทั้งยังมีพลังมากพอจะต่อต้านหว่านหลั้วฟู การจะคว้าชัยใน
งานประชุมศักระดั้สัทธิ์ก็ใช่ว่าจะไร้ความหวังแล้ว!

เมื่อมองดูฟานเสวี่ยหลีที่จากไปไกล สายตาของซิงเวยกี้
ก็เปี่ยมด้วยความอาลัยอาวรณ์ แต่สุดท้ายก็แน่วแน่ขึ้น นางแอบ
กำหมัดแน่นแล้วพูดในใจว่า ‘พีจักรพรรดิศักระดั้สัทธิ์น้อย รอข้า
ด้วยนะ!’

แต่ทันใดนั้นนางก็รู้สึกว่าจะดบนหัวนางที่เมื่อครู่นี้
ฟานเสวี่ยหลีสัมผัสเกิดเป็นลมปราณอันร้อนผ่าวแล้วแทรกซึม
เข้าเส้นลมปราณของนาง ทำให้ไข้ลมหนาวหิมะของนาง
หายเป็นปลิดทิ้งในทันที!

นางรู้สึกอบอุ่นไปทั่วร่างกาย โรคที่ติดตัวนางมานาน
หลายปีถูกขจัดสิ้น!

นางตื่นตื่นจนน้ำตาคลอเบ้าทันที ส่วนคุรุสวรงค์และท่าน
แม่ที่อยู่ข้างกาย หลังจากรู้ถึงสิ่งนี้ก็ยิ่งตกตะลึงและเปี่ยมด้วย
ยินดี อีกทั้งยังรู้สึกอบอุ่นเมื่อมองไปยังแผ่นหลังของฟานเสวีย-
หลี่ที่จากไปไกล

เมืองหลวงอาณาจักรต้าเซี่ยเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่ง ซึ่งจุด
ที่เป็นเอกลักษณ์ก็คือเรือนฉินเทียนเยียนที่อยู่ทางเหนือ
ของเมือง

กล่าวกันว่าในเรือนฉินเทียนเยียนมีสิบสองยอดหญิงงาม
แต่ละคนล้วนงามเลิศในไฉ่หล้า แม้แต่ฝ่าบาทองค์ปัจจุบันยัง
หลงใหล นอกจากสิบสองยอดหญิงงาม ยังมียี่สิบสี่นารีที่ดั่งดุด
สายตาผู้คนเช่นเดียวกัน

เรือนฉินเทียนเยียนมีเบื้องหลังที่แข็งแกร่ง แม้แต่
อัศวินมหาเสนาบดียังไม่กล้าต่อต้าน กล่าวกันว่าบุตรชายของ

อัศรมหาเสนาบดีเคยมาก่อนความวุ่นวายในเรือนจินเทียนเยียน
สุดท้ายถูกทุบตีอย่างน่าอนาจจนกลายเป็นเรื่องโด่งดัง

วันนี้ในลานหลังแห่งหนึ่งของเรือนจินเทียนเยียนมีหญิง
สาวหลายคนในสิบสองยอดหญิงงามกำลังค้ำบัลลังก์งามเข้า
ยวนนางหนึ่งอย่างเคารพ โดยที่ไม่กล้าล่วงเกินแม้แต่หน่อย

สถานะปัจจุบันของพวกนางล้วนโด่งดังไปทั่วหล้า แม้แต่
ราชสกุลในวังหลวงยังต้องให้ความเคารพ แต่เหตุใดจึงเคารพ
สตรีนางนี้ถึงเพียงนี้

สตรีผู้เ้ายวนนางนั้นพูดอย่างเย็นชาว่า “ช่วงนี้พวกเจ้า
ทำได้ไม่เลวเลย ข้าเห็นถึงความตั้งใจของพวกเจ้าแล้ว แต่เช้า
วันนี้พวกเจ้ากลับบกพร่องในหน้าที่! คนที่ข้าพามาไม่ใช่ผู้ที่
พวกเจ้าจะยุ่งเกี่ยวได้!”

สตรีเ้ายวนนางนี้มีร่างกายที่ผอมเพรียวแต่แข็งแรง
ใบหน้าเปล่งปลั่ง ทว่า ทั้งที่อยู่ใต้แสงแดดแต่กลับมองเห็น
ใบหน้าได้ไม่ชัดเจนราวกับถูกคลุมไว้ด้วยเงามืด

ด้วยเสียงข่มขวัญของนาง หญิงงามทั้งสี่คนก็คุกเข่า
พร้อมกัน และพูดอ่อนนวยอย่างแผ่วเบาว่า “อินจี พวกข้าผิดไป
แล้ว โปรดอภัยให้พวกข้าด้วย!”

ร่างกายของพวกนางกำลังสั่นเทา เห็นชัดว่ากลัวจนฝัง
ลึกถึงกระดูกอย่างแท้จริง

“นี่เป็นกฎของข้าอินจี ในเมื่อพวกเจ้าทำผิดก็ไปรับโทษ
แต่โดยดีเสีย เขียนสามสิบครั้ง แต่ละครั้งใช้แรงเต็มที่ หากยังมี
ครั้งหน้าจะไม่ง่ายเช่นนี้แล้ว” สตรีเฒ่าวนพูดอย่างเย็นชา

“เจ้าคะ ขอขอบคุณฮูหยินอินจี” เหล่าหญิงสาวทั้งสี่หน้า
ซีดเซียวและรู้สึกโชคร้าย จากนั้นจึงไปยังเรือนข้าง

การเขียนสามสิบครั้งจนหนังเปิดถือเป็นเรื่องเล็กน้อย
เพราะหากล่วงเกินฮูหยินอินจี เกรงว่าพวกนางจะตายอย่างไรก็
ไม่มีทางรู้

หลังจากหญิงสาวเหล่านี้กลับออกไป อินจีก็มองไปยัง
ห้องตำราตรงส่วนลึกของเรือน

ตรงนั้นมีอยู่สิมากกว่าห้อง ซึ่งล้วนเรียบง่ายอย่างยิ่ง ตอนนี้อากาศหนาวเย็นมาก ดังนั้นทุกแห่งหนล้วนเผาถ่าน แต่ภายในนั้นกลับใช้เพียงถ่านธรรมดา ซึ่งทำให้ควันพุ่งจนน้ำตาไหลทำได้เพียงฝืนต้านความหนาว และเมื่ออ่านตำราก็จะดวงตาบวมแดง

แต่ในห้องตำราตรงส่วนลึกที่สุดกลับมีชายหนุ่มคนหนึ่งกำลังอ่านตำรา ‘คัมภีร์วารีทอง’ ของลัทธิเต๋า แม้ชายหนุ่มผู้นั้นจะสวมใส่ชุดที่เก๋ขาคด แต่ไม่รู้เพราะเหตุใดจึงมีบุคลิกดูจืดจาง จืดจาง แม้ถูกกักขังอยู่ตรงนี้ แต่ก็มีท่าทางทะนง เยือกเย็น ดูน่าแข็ง และไม่ไว้หน้าผู้ใด

อินจียับตัวเดินเข้าไปในห้องของชายหนุ่มอย่างรวดเร็ว และยิ้มมุมปากพูดว่า “คุณชายสุ่ยจวินเฮ้าตั้งใจเหลือเกิน ต้องการให้ข้าเปลี่ยนเตาไฟและถ่านให้หรือไม่” สายตาที่นางมองชายหนุ่มในขณะที่พูดราวกับสัตว์ร้ายที่อยากจะกระโจนเข้าหาชายหนุ่ม

ชายหนุ่มที่นามว่าสุ่ยจวินเฮ้าพูดอย่างเฉยเมยว่า “วันแรกที่ข้ามายังเมืองหลวงและเพิ่งเข้าไปในโรงเตี๊ยมก็ถูกเจ้าจับตัวมาอยู่ตรงนี้เป็นเวลาหนึ่งวัน ไม่ทราบว่าจะต้องการทำอะไร

หรือ แม้ข้าไม่มีญาติอยู่ในเมืองหลวง แต่ก็อยากไปดูงานประชุม ศักดิ์สิทธิ์สักครั้ง อีกทั้งยังอยากเห็นเหล่าอัจฉริยะที่มาจาก อาณาจักรต่าง ๆ หาได้ต้องการถูกเจ้าจับขังอยู่ที่นี่” น้ำเสียงของเขาแฝงด้วยความเย็นชา

งานประชุมศักดิ์สิทธิ์ใกล้จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเป็นงานประชุมที่ยิ่งใหญ่สุดในรอบหลายสิบปี ไม่เพียงแต่อัจฉริยะในอาณาจักรต่ำเฉียเท่านั้น แม้แต่ยอดอัจฉริยะจากแต่ละสถานที่ยังพากันมา ช่วงเวลานี้มักปรากฏวิธีการสารพัดเพื่อสร้างชื่อเสียงของตนให้ โดดดังในช่วงเวลานี้ หรือการทำประลองกับเหล่าอัจฉริยะ

กล่าวได้ว่าทั้งเมืองหลวงคึกคักอย่างยิ่ง ในขณะที่เดียวกัน ย่อมมีชายหนุ่มที่บุคลิกไม่ธรรมดา แต่ไม่มีที่พักพิงในเมืองหลวง จึงทำได้เพียงพักอยู่ในโรงเตี๊ยมเหมือนสุนัขจรจัด

“ไม่ต้องรีบ ๆ มีคนอยากเจอชายหนุ่มล่ำเลิศอย่างเจ้ามาก ยิ่งขึ้นแล้ว!” อินจี้ยิ้มพูดย่างมีเลศนัย “เจ้าไม่อยากรู้ว่าข้าเป็นใครหรือไม่อยากรู้สาเหตุที่เรือนจินเทียนเยียนอันโด่งดังไปทั่วหล้ายังต้องเคารพข้าหรือ และไม่อยากรู้ว่าคืนนี้เจ้าต้องไปที่ใดหรือไม่มันเป็นความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ผู้คนนับไม่ถ้วนต่างเฝ้านั่นนอน”

อินจีชัยับมือเล่นอยู่เหนือถ่านไฟ ทันใดนั้นก็ใส่บางอย่างลงไป ซึ่งเป็นเครื่องหอมชนิดหนึ่ง มันมีคุณสมบัติในการปลุกอารมณ์ เมื่อถ่านไฟลุกโชน ชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้าก็จะไม่เป็นตัวของตัวเอง ถึงเวลานั้นก็จะปล่อยให้นางทำอะไรก็ได้ตามใจต้องการ

อินจีชัยนี้ลักพาตัวชายหนุ่มมาแล้วนับไม่ถ้วน แต่ผู้ชายที่บุคลิกแบบส่วยจวินเฮ่า นางกลับเพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรก จึงอดไม่ได้ที่จะตื่นเต้น และต้องการลิ้มรสความสุขเสียก่อน

แต่หลังจากที่นางใส่เครื่องหอมลงไป เมื่อหันกลับมา ก็ถึงกับตกตะลึง

เครื่องหอมที่เมื่อครูนี้นางใส่เข้าไปในถ่านไฟถูกชายหนุ่มถือไว้ในมือตั้งแต่เมื่อใดไม่รู้ จากนั้นชายหนุ่มยิ้มอย่างเฉยเมย แล้วพูดว่า “ข้ารู้ทั้งหมดนี้ตั้งแต่แรกแล้ว ข้ามาที่นี่เพราะรู้ว่าเจ้าเป็นรองประมุขวังสวรรค์ ส่วนสถานที่ซึ่งข้าต้องไปในคืนนี้ก็คือ วังสวรรค์สินะ”

ชายหนุ่มผู้นี้นิยมเป็นฟานเสวียหลี่ หลังจากที่เขาแปลงโฉมก็ใช้ชื่อปลอมส่วยจวินเฮ่าต่อ อีกทั้งรับรู้ข่าวจากหอลับทิงจื่อ

ว่าเรือนจินเทียนเยียนผิดปกติ เหมือนจะเกี่ยวโยงถึงพระราชวัง
โดยตรง เขาจึงจงใจให้อีกฝ่ายลักพาตัวมา

ดอญาน

บทที่ 474 วังสวรรค์

วังสวรรค์มีความหมายว่าสวรรค์บนโลกมนุษย์ ซึ่งกล่าวถึงนางสนมทั้งหลายในพระราชวังที่ต้องทนเหงาเดียวดายเป็นเวลานาน ในที่สุดจึงใช้วิธีการแบบนี้ แอบออกไปข้างนอกลักพาตัวชายงาม จากนั้นดื่มตำรายาเหล่านั้นอย่างไม่หยุดหย่อนอยู่ในห้องลับที่มีดึกไม่เห็นแสงตะวัน

แม้จะมีดึกไม่เห็นแสงตะวัน แต่ภายในก็ใช้เครื่องหอมชั้นเลิศ มีห้องและเครื่องนอนที่คุณภาพดีที่สุด และนางสนมเหล่านั้นแต่เดิมก็งามเลิศดูนางเซียน วังสวรรค์นี้จึงสอดคล้องตามชื่อของมัน เมื่อนางสนมมากมายในวังผนวกกำลังกัน ประกอบกับเครื่องยาดี ย่อมกลายเป็นเบื่องหลังอันแข็งแกร่ง แม้แต่อัศวินหาเสนาบดียังไม่กล้าล่วงเกิน

“เจ้ารู้ได้อย่างไร” อินจิดทักใจจนหน้าซีด “ไม่ว่าจะเป็นฝีมือเมื่อครู่ คำพูด หรือกระทั่งการเปิดโปงของฟานเสวี่ยหลี่ก็ล้วนทำให้นางสติหลุด

วังสวรรค์เป็นถึงความลับอันยิ่งใหญ่ ในขณะที่เดียวกัน
ยังเป็นเรื่องอื้อฉาวที่ใหญ่ที่สุดในพระราชวัง หากฟานเสวี่ยหลี
หลุดรอดไปได้และแพร่พรายเรื่องนี้ เกรงว่าบารมีของ
พระราชวังจะต้องทลายลงในชั่วข้ามคืน อีกทั้งนางสนมนับไม่
ถ้วนต่างต้องรับโทษอันโหดร้าย

“เจ้าไม่จำเป็นต้องสนว่าข้ารู้ได้อย่างไร เจ้าวางใจได้ ข้า
ไม่แพร่พรายเรื่องนี้หรอก ข้าเพียงได้ยินมาจากพี่เหียนเยี่ย
จึงมาที่แห่งนี้ ซึ่งอยากรู้ว่าวังสวรรค์ที่กล่าวมานั้นจะมีองค์หญิง
อยู่ด้วยหรือไม่” ฟานเสวี่ยหลียิ้มเล็กน้อยและแสวงทำสายตาคาดหวัง

การใช้วิธีการพิเศษบุกเข้าพระราชวังก็ทำได้เพียงใช้
วิธีการนี้ ดังคำกล่าวที่ว่าเข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม

“ที่แท้เจ้าก็เป็นสหายของคุณชายเหียนเยี่ย! ไม่แปลกใจ
เลย!” อินจี้ถอนหายใจด้วยความโล่งอก หลังจากที่คุณชาย
เหียนเยี่ยผู้นั้นเข้ามาก็มีพฤติกรรมเช่นนี้ สุดท้ายยังกลายเป็น
ที่โปรดปราน ดูว่าคุณชายผู้นี้จะได้รับการชี้แนะจากเหียนเยี่ย
เกรงว่าท่าทางเช่นนี้จะไม่ใช่นิสัยเดิมของคุณชายผู้นี้

จิตใจนางพลันสงบลง และเตรียมออกจากห้องทันที

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่เห็นเช่นนี้ก็พยักหน้าเล็กน้อย หากสตรี
นางนี้ร้ายกาจดูจกหมาป่าพยัคฆ์ก็คงจัดการได้ยาก แต่แบบนี้
กลับเป็นเรื่องดี

แต่ทันใดนั้นทั้งห้องตำราก็มีเสียงระฆังอันชัดเจนดังขึ้น

“วันนี้เลื่อนเวลาเร็วขึ้นแล้ว เอาละ ไปกันเถิด” อินจีหยิบ
ผ้าปิดตาออกมาแล้วพูดกับฟานเสวี่ยหลี่ว่า “ในเมื่อเจ้ารู้กฎ ข้าก็
ไม่จำเป็นต้องลงมือเองแล้วสินะ”

ฟานเสวี่ยหลี่พยักหน้า คาดผ้าปิดตาแล้วเดินตามอินจีไป

บุรุษมากมายที่อยู่โดยรอบต่างถูกหญิงรับใช้ทยอยพา
ออกมา ดูเหมือนทุกคนจะสับสนไม่ได้สติ

หญิงรับใช้เหล่านั้นอาศัยช่องทางลับไปยังส่วนลึกของ
พระราชวัง

ใช้เวลาเดินครึ่งชั่วโมงก็ไปถึงห้องลับใต้ดินแห่งหนึ่ง
อย่างรวดเร็ว แล้วบุรุษแต่ละคนก็ถูกแยกไปตามแต่ละห้อง

ส่วนพวกอินจิกก็ผลัดเปลี่ยนกับหญิงสาวอีกกลุ่มอย่างรวดเร็ว จากนั้นจึงเดินจากไป

หลังจากที่เดินจากไปไม่นาน ทันใดนั้นอินจิกก็ได้สติและพูดอย่างสติหลุดว่า “เขา...”

ทันใดนั้นนางนิกซันได้ว่าบุรุษอื่นต่างสลับใส่และถูกสวมผ้าปิดตาอีกชั้นก่อนถูกพุงเข้ามา แต่ส่วยจวินเข้าที่สวมผ้าปิดตาลกลับเดินตามติดนางตลอดเวลา ซึ่งหมายความว่าผ้าปิดตานั้นใช้ไม่ได้ผลกับส่วยจวินแฮงั้นหรือ

เมื่อนึกถึงฝีมือและความเร็วของส่วยจวินเข้าที่คนธรรมดาไม่อาจเทียบได้ ประกอบกับบุคลิกที่เป็นธรรมชาติก็กล่าวได้ว่าส่วยจวินเข้าผู้นี้แข็งแกร่งกว่าเหยียนเยี่ยมาก

ทันใดนั้นอินจิกก็รู้สึกเศร้าใจ “มองพลาดไปเสียได้ ช่างน่าเสียดายเหลือเกิน แต่ก่อนหน้านี้ส่วยจวินเข้าเอยถึงองค์หญิงเกรงว่าเป้าหมายของเขจะเป็นองค์หญิง คงยากอาศัยองค์หญิงเพื่อตั้งตัว เกรงว่าข้าคงไร้วาสนาแล้ว...”

นางเดินออกจากอุโมงค์ลับอย่างรวดเร็ว แล้วไปพักผ่อนอยู่ในห้องของเรือนจินเทียนเยียน แต่ไม่รู้เพราะเหตุใดนางยังคิดก็ยังไม่อยากยอมรับ

แต่ทันใดนั้นมีพลังอันรุนแรงกระแทกเข้าศีรษะของนางจนนางสลบไป

ด้านหลังของนางปรากฏเงาร่างหนึ่งซึ่งก็คือหลินหู่ตอนนี้เขาใช้พลังแห่งบทกวีย่างรวดเร็ว โดยเป็นพลังบทกวีที่ใช้ฝึกความทรงจำ มันแทรกซึมเข้าศีรษะของอินจี ทำให้นางหลงลืมเรื่องราวในช่วงสามวันนี้อย่างรวดเร็ว และต้องใช้เวลาอีกหนึ่งเดือนถึงสามารถนึกย้อน

จากนั้นหลินหู่ก็ออกจากเรือนจินเทียนเยียน เมื่อกลับไปถึงหอลับทึบจึงก็ไปดูลิเสวี่ยหลานที่ยังคงฝึกบำเพ็ญอย่างตั้งใจและอดไม่ได้ที่จะรู้สึกขมขื่น “คาดไม่ถึงว่าชื่อหลวงกรมคลังอย่างข้ากลับต้องมาทำเรื่องแบบนี้... หวังว่าจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์น้อยจะสืบรู้เบื้องลึกของหวานหลัวฟูได้โดยเร็ว สามารถปิดฟ้าข้ามทะเลอย่างแท้จริงด้วยเถิด...”

ตอนนี้พระราชวังเฝ้าระวังอย่างเข้มงวดจึงต้องใช้วิธีการ
นี้ลักลอบเข้าพระราชวังอย่างไม่มีทางเลือก

ส่วนการจะสืบรู้ถึงความลับของหวานหลวฟูก็ยิ่งต้องใช้
วิธีการพิเศษ

จากข้อมูลของเขา ในพระราชวังมีองค์หญิงคนหนึ่ง
ได้รับความรักจากหวานหลวฟูอย่างยิ่ง แต่นางกับเย็นชาต่อ
หวานหลวฟู ซึ่งเป็นที่แปลกประหลาดที่สุด หากทำความรู้จักกับ
องค์หญิงคนนั้น บางทีคงมีโอกาสดำเนินการสืบรู้ถึงเบื้องลึกของอีกฝ่าย

ฟานเสวี่ยหลีอยู่ในห้องลับที่มีดจนมองไม่เห็นนิ้วมือตนเอง
เขยื้อนมือสัมผัสสรอบด้าน พบว่ากำแพงโดยรอบล้วนสร้าง
ขึ้นจากหินหยกทองคำ ซึ่งเป็นหินหายากชนิดพิเศษที่หายาก
อย่างยิ่ง ไม่เพียงสามารถกระตุ้นความใคร่ อีกทั้งยังมี
คุณสมบัติช่วยยกระดับการฝึกบำเพ็ญ

ฟานเสวี่ยหลีจึงอาศัยโอกาสนี้เริ่มฝึกบำเพ็ญ

ไม่มีใครคาดคิดว่าฟานเสวี่หลี่จะฝึกตนภายใต้
สถานการณ์เช่นนี้

เมื่อผู้อาวุโสกรมพระราชวังที่นามว่าเสวี่ยจีสังเกตเห็นสิ่ง
นี้ก็ถึงกับเบิกตากว้าง

นางเป็นผู้อาวุโสกรมพระราชวัง สถานะสูงศักดิ์อย่างยิ่ง
และคอยปรนนิบัติองค์หญิงโดยเฉพาะ นางมีรอยยิ้มที่แสนหวาน
การยิ้มแต่ละครั้งสามารถทำให้หมู่ภกษานสะพรัง เจิดจรัสไร้ที่
เปรียบ

แต่นางกลับรังเกียจบุรุษที่ถูกลักพาตัวมาเช่นนี้อย่างยิ่ง
บุรุษเหล่านี้ดูดีเพียงเปลือกนอกเท่านั้น จะบรรลุสู่ความสูงศักดิ์
ได้อย่างไร

แต่นางคาดไม่ถึงว่าจะได้เห็นบุคคลพิเศษเช่นนี้ในที่แบบ
นี้

นางอดไม่ได้ที่จะพิจารณาฟานเสวี่หลี่จากในอุโมงค์ลับ
อย่างละเอียด

นางสังเกตได้อย่างรวดเร็วว่าลมหายใจของฟานเสวี่หลี่
คงที่ ฝ่ามือคล่องแคล่ว กระทั่งผสานเข้ากับห้องลับอย่างสมบูรณ์
มีความงามอันเป็นเอกลักษณ์ กระทั่งทำให้นางจิตใจปลอดโปร่ง
และรู้สึกประทับใจ

นางถูกฟานเสวี่หลี่ดึงดูดเสียแล้ว!

“เป็นไปได้อย่างไร” นางรีบตั้งสติ แต่ยังคงไม่สามารถ
ระงับจิตใจที่ฟุ้งซ่าน

ตรงนี้เป็นสถานที่แห่งความมัวเมา มีหินหยกทองคำ
หลากหลายชนิด หากถูกกระตุ้นความใคร่ก็ไม่อาจสงบอารมณ์
ได้โดยง่าย

เหล่าหญิงรับใช้ที่อยู่ด้านหลังพูดกับเสวี่จี้อย่างเคารพ
และสติหลุดว่า “ท่านเสวี่จี้ ถึงเวลาแล้ว เกรงว่านางสนม
ทั้งหลายต่างรอไม่ไหวแล้ว ท่านเสวี่จี้โปรดออกคำสั่งด้วย”

ขอเพียงนางออกคำสั่ง เหล่านางสนมก็จะไปสัมผัสบุรุษ
เหล่านั้นและคัดเลือก แต่เพื่อความปลอดภัย บุรุษบางคนที่
มีปัญหาก็ต้องให้เสวี่จี้ตรวจสอบก่อน

“คนอื่นล้วนไม่มีปัญหา ให้พวกนางเข้ามาได้” น้ำเสียงของเสวียจี้แฝงด้วยความรังเกียจ จากนั้นชี้ไปที่ห้องของฟานเสวียหลีแล้วพูดว่า “ห้องนี้มีปัญหาเล็กน้อย ข้าจะไปตรวจสอบก่อน” นางล้งเลอยู่ครู่หนึ่ง สุดท้ายก็ไปตรวจสอบดูฟานเสวียหลีสักหน่อย

แต่ทันใดนั้นนางก็เผยจิตสังหารขึ้นบนใบหน้า

เป้าหมายของนางคือการฝึกบำเพ็ญสู่สุดยอดเทพวรยุทธ์ แล้วนางจะหวนไหวเพราะความรู้สึกเชิงชั่วสาวได้อย่างไร หากนางเป็นเช่นนั้น เกรงว่าคงถูกสถานที่แห่งนี้กลืนกินแน่ ซึ่งถึงเวลานั้นนางจะต้องรู้สึกเหมือนตกสู่นรกแน่นอน!

ผู้คนต่างมองบุรุษเหล่านี้เป็นของเล่น การที่บุรุษผู้นี้แตกต่างจากผู้อื่นจะทำให้เขาโดดเด่นขึ้นมาและกลายเป็นที่โปรดปราน ทำให้นางสนมเหล่านั้นเกิดความรัก หากพวกนางหลงมัวเมาจนไม่อาจถอนตัว ผลที่ตามมาคงยากจะจินตนาการ ดังนั้นเพื่อตัดต้นตอปัญหา จึงควรฆ่าบุรุษผู้นี้ทิ้งเสีย

โบราณมีคำกล่าวว่ารารีเป็นบ่อเกิดแห่งหายนะ แท้จริงแล้วบุรุษก็เช่นเดียวกัน

นางเข้าไปในห้องลับอย่างรวดเร็ว

ตรงนี้ยังคงไร้ซึ่งแสงเทียน แต่ด้วยระดับเนื้อกายชั้นแปดของนางจึงมองเห็นได้อย่างชัดเจน จากนั้นนางสังเกตไปที่มุมตะวันตกเฉียงใต้ บุรุษร่างผอมผู้นี้ดูมัวหมองเล็กน้อย ทั้งห้องราวกับแปดเปื้อนด้วยลมปราณของชายผู้นี้ราวกับถูกเขาควบคุม ส่วนชายที่กำลังนั่งขัดสมาธิอยู่ตรงนั้นก็ดูสบายใจอย่างยิ่ง

“ซัก่อน เขากำลังฝึกบำเพ็ญอยู่หรือ” เสวี่ยจีถึงกับตกใจแต่ในขณะเดียวกันก็เริ่มรู้สึกประหลาดใจ

ก่อนที่จะสังหารชายผู้นี้ นางอยากทำความเข้าใจอีกฝ่ายเสียก่อน

ฟานเสวี่ยหลี่ที่กำลังนั่งขัดสมาธิรับรู้ถึงการมาของเสวี่ยจีตั้งแต่แรกแล้ว ซึ่งชั่วพริบตาที่ประตูเปิดออก เขาก็แผ่จิตวิญญาณออกไปอย่างรวดเร็ว และสัมผัสทุกสิ่งที่อยู่โดยรอบ

ส่วนลึกของห้องลับแห่งนี้มีตำหนักใต้ดินอยู่แห่งหนึ่ง ซึ่งมีเสาหินอยู่มากมาย ด้านบนมีอักษรที่แปลกประหลาดสลักไว้ด้วยอักษรที่แตกต่างกัน โดยมีทั้ง “ซอนสาวงามในห้องทองคำ”

“ปล่อยใจตามธรรมชาติ” “ใคร่เหินหาย” “ตกสู่นรก” และเส้าหิน เหล่านี้ล้วนมีพันธนาการพิเศษคอยปกป้องอักษรเหล่านั้นไว้

เมื่อประตูปิดลง จิตวิญญาณของเขาก็ถูกปิดกั้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ฟานเสวี่ยหลี่ยิ่งใคร่รู้

เห็นชัดว่าตัวอักษรเหล่านี้เป็นอักษรโบราณพิเศษที่ตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน และตำหนักใต้ดินนี้คงสร้างไว้นานมากแล้ว คงมีความลับบางอย่างถูกซ่อนอยู่ภายใน หากสัมผัสอักษรบนเส้าหินเหล่านั้นได้อย่างละเอียด บางทีเขาอาจรับรู้ถึงสิ่งใหม่

แต่ก่อนถึงตอนนั้นเขาต้องจัดการผู้อาวุโสกรมพระราชวังที่อยู่ตรงหน้าเสียก่อน อีกฝ่ายมีเนื้อกายชั้นแปด ซึ่งถือว่าไม่เลว แต่ก็ยังเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยสำหรับเขา

“เจ้ากำลังฝึกบำเพ็ญอยู่หรือ” เสวี่ยจีถามอย่างแผ่วเบา น้ำเสียงแผ่ด้วยความงามจับใจ เห็นชัดว่านางสงสัยถึงสาเหตุที่ฟานเสวี่ยหลี่มีความแน่วแน่เช่นนี้ ต้องรู้นางเองก็ไม่สามารถคงจิตใจให้แน่วแน่ในที่แห่งนี้ การผลิผลามฝึกบำเพ็ญกลับจะทำให้ระดับพลังถดถอย

ฟานเสวี่ยหลี่กลับยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “ผู้อาวุโสกรมพระราชวัง เนื้อกายชั้นแปด ถือว่าไม่เลว” ตอนนี้เขาฉีกห้องลับแห่งนี้ไว้แล้ว อีกฝ่ายไม่สามารถหนีไปแน่นอน

“เจ้า... เจ้ารู้ได้อย่างไร” ขณะนี้เสวี่ยจี้สดีหลุดอย่างสมบูรณ์แล้ว

ความคิดเดิมของนางที่จะตรวจสอบฟานเสวี่ยหลี่ก่อนจะลงมือฆ่าพลันสูญสิ้น และถูกแทนที่ด้วยความหวาดกลัว

ทั้งที่อีกฝ่ายควรจะถูกความใคร่ควบคุมจนไม่อาจถอนตัว แต่กลับสติกระจ่างเช่นนี้ อีกทั้งยังรู้ถึงระดับพลังของนาง เกรงว่าตบะของอีกฝ่ายจะเหนือกว่านางมาก

ทันใดนั้นนางพุ่งเข้าหาฟานเสวี่ยหลี่อย่างไม่ลังเล แสดงวิธีการที่ทรงพลังที่สุดของตนเพื่อสังหารฟานเสวี่ยหลี่ให้ตายลงตรงนี้

มีเพียงวิธีนี้ถึงสามารถปกป้องความปลอดภัยของที่แห่งนี้

การที่นางอยู่ที่นี่ก็เพราะกังวลว่าจะมีบุคคลสถานะพิเศษ
ปรากฏตัวขึ้นเพื่อสืบความลับ ตลอดจนก่อนความวุ่นวาย

นางได้ใช้พลังกึ่งศักดิ์สิทธิ์ที่แข็งแกร่งที่สุดของตนทันที
อาศัยวิธีการของเทพวรยุทธ์เพื่อแสดงวิชาคุณวิญญาน

ครบอย่าง

บทที่ 475 เสวียจี

วิชาคุณวิญญานนี้เป็นวิชาพิเศษเฉพาะของราชสำนักสามารถดึงดูดวิญญานของอีกฝ่าย เมื่อผสมกับหินหยกทองคำในที่แห่งนี้ อาณาภพจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อยห้าส่วน

ทันใดนั้นภายในห้องลับก็เหมือนมีเงาจับไม่ถ่วงกำลังดิ้นรน มันแหวกว่ายและปกคลุมไปทั่วห้องลับ

ฟานเสวียหลี่รู้สึกเหมือนในโลกจิตวิญญานของตนมีเงาจับไม่ถ่วงกำลังแหวกว่ายและรบกวนจิตใจของตน

เพียงอาศัยวิธีการนี้ คนที่ระดับพลังเดียวกันจะต้องถูกควบคุมวิญญานและสังหารทันทีแน่นอน

นี่ภาพขณะที่ต่อสู้ หากจิตวิญญานตกสู่ห้วงภวังค์อย่างกะทันหันก็ต้องตายอย่างไม่ต้องสงสัย

ขณะนี้เหล่าหญิงรับใช้ที่อยู่นอกห้องลับได้ยินเสียงลมและเสียงงูแหวกว่ายดังจากในห้องลับจึงต่างตกตะลึง เสวียจีลงมือแล้วหรือ ทันใดนั้นพวกนางก็ต่างมองหน้ากัน พร้อมกับรู้สึก

โศกเศร้าแทนชายผู้นั้น ชายผู้นั้นถูกลักพาตัวมาตราบนี้ก็น่า
สงสารมากแล้ว สุดท้ายยังถูกท่านเสวียจีสังหาร แม้แต่ความสุข
ก่อนตายยังไม่ได้เต็มด่ำ...

ฟานเสวียหลีกลับยิ้มเล็กน้อยและต้งสติ ทันใดนั้นภาพ
ลวงตาทั้งหมดก็หายไป กระทั่งภาพลวงตาในจิตของเขายัง
กลายเป็นน้ำหยกที่แวววาว เจิดจรัสอย่างยิ่ง และคอยหล่อเลี้ยง
จิตวิญญาณของเขา

การแปรเปลี่ยนจิตสังหารภายนอกเป็นของตน ก็เป็น
ผลพลอยได้ใหญ่ที่สุดจากที่เขาบรรลุระดับการบ่มเพาะความคิด
เนื้อกายชั้นสิบ

ระดับการบ่มเพาะความคิดคืออะไรนะหรือ มันสามารถ
เปลี่ยนพลังจิตวิญญาณทั้งหมดที่อยู่โลกภายนอกเป็นของตน
และขัดเกลาจิตจนถึงขีดสุด

เสวียจีมองดูการโจมตีของตนที่กำลังจะกระแทกเข้า
หน้าอกของฟานเสวียหลี และยิ้มมุมปากเล็กน้อย เพราะรู้ว่าตน
จะต้องประสบความสำเร็จ

จากนั้นนางพูดอย่างเย้ยหยันว่า “หากจะโทษก็ต้องโทษที่เจ้าหน้าตาดี และเจ้าไม่ควรโดดเด่นเช่นนี้!” ตอนนี้นางเร่งความเร็วขึ้น และกำลังจะแทงทะลุตัวฟานเสวี่หลีในชั่วพริบตาต่อไป

พลังชนิดนี้ราวกับกรงเล็บทองคำของจิ้งจอกเทพสามารถแทงทะลุหัวใจและทำลายร่างกายของฟานเสวี่หลีโดยตรง

แต่ฟานเสวี่หลีกลับส่ายหน้าอย่างเฉยเมย “แค่นี้เองหรือ ดูท่าวิธีการของราชสำนักจะไม่มีอะไรพิเศษ”

หลังจากกรงเล็บแหลมคมปกคลุมทั่วบริเวณ ฟานเสวี่หลีก็เคลื่อนมือคว้ามือของเสวี่ยจี จากนั้นเหวี่ยงนางกระแทกเข้ากับกำแพงอย่างแรง

พลังอันน่าสะพรึงกลัวที่ปะทุออกจากตัวฟานเสวี่หลีอย่างกะทันหัน ช่างเหนือจินตนาการของนางนัก

คาดไม่ถึงว่าอีกฝ่ายจะใช้เนื้อกายธรรมดาด้านทานพลังกึ่งศักดิ์สิทธิ์อันแข็งแกร่งของตน!

อีกฝ่ายมีตบะระดับใดกันแน่

นางตกตะลึงแล้ว

แต่สิ่งที่น่าตกใจยิ่งกว่าคือ กำแพงนี้ถูกสร้างขึ้นจากหินหยกทองคำที่แข็งแกร่งที่สุด เพียงลมปราณที่ปลดปล่อยออกมา ก็สามารถทำให้คนมัวเมา หากสัมผัสโดน ผลกระทบจะยิ่งน่าสะพรึงกลัว

นางถูกฟานเสวียหลีโจมตีจนจิตใจไม่มั่นคง ประกอบกับการกระแทกใส่หินหยกทองคำอย่างแรง ทันใดนั้นนางก็เสียการควบคุมอย่างสมบูรณ์และสาวยตาพรำมัว

กระทั่งยังรู้สึกว่าการลงฝ่ามือเมื่อครู่นี้ที่ฟานเสวียหลีโจมตีใส่ตัวนางช่างอ่อนโยนยิ่งนัก นางลुบไล่ไปทั่วกายตนเองจนไม่อาจถอนตัว

นางรู้สึกร่างกายเบาหวิว กระทั่งทั้งหัวใจก็ถูกฟานเสวียหลีควบคุมแล้ว สายตามีเพียงภาพใบหน้าและบุคลิกของฟานเสวียหลี จากนั้นยังเดินเข้าหาฟานเสวียหลีทีละก้าวๆ และจำนนต่อฟานเสวียหลีอย่างสมบูรณ์

“ไม่!”

แต่ทันใดนั้นนางก็ตั้งสติ ด้วยตบะของนางที่เป็นถึง เทพวรยุทธ์จะถูกระงับอย่างง่ายดายเช่นนี้ได้อย่างไร จากนั้น นางสงบสติอารมณ์และจดจ้องฟานเสวี่ยหลี่ นางรู้สึกอับอายกับการแสดงออกเมื่อครู่นี้ ในขณะที่เดียวกันยังอับอายจนพาลโกรธ และพุ่งเข้าหาฟานเสวี่ยหลี่อีกครั้ง

ครั้งนี้นางจะต้องสังหารฟานเสวี่ยหลี่ให้จงได้ จะไม่ยอมให้ใครจดจำภาพหน้าอายของนางได้

หากเป็นเช่นนั้น ระดับพลังของนางจะชะงักไปตลอดกาล

แต่ทันทีที่นางพุ่งออกเพียงหนึ่งก้าวกลับพบว่าทั้งห้องกลับ เปล่งแสงจ้า จากนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็ยืนขึ้น แววดาที่เฉียบคม ดุจเทพสวรรค์ทิมแทงมาที่นาง

มันเป็นสายดาที่มองฟ้าดินอย่างเยือกเย็น!

ทันใดนั้นจิตใจของนางก็ถูกสั่นคลอนอีกครั้ง!

สิ่งที่แตกต่างไปจากเดิมคือ ครั่งนี้นางสิ้นหวังโดยสมบูรณ์แล้ว เพียงพลังสายตาแบบนี้ ทั้งพระราชวังก็มีเพียงหว่านหลัวฟู่เท่านั้นที่ทำได้!

เพียงดูจากวิธีการแบบนี้ อีกฝ่ายจะต้องมีเนื้อกายชั้นสิบแน่นอน แล้วตนจะสู้กับอีกฝ่ายได้อย่างไร

ในขณะที่เดียวกันนางก็พูดเสียงหลงว่า “เจ้าเป็นใครกันแน่”

ตอนที่นางเพิ่งเข้าประตูก็ถามเช่นนี้ ซึ่งตอนนั้นนางถามด้วยความสงสัย แต่น้ำเสียงในตอนนั้นก็กลับแฝงด้วยความตื่นตระหนก กระทั่งร่างกายใกล้จะพังทลายลงแล้ว

“ข้าเห็นว่าเจ้ามีจิตใจอันบริสุทธิ์แตกต่างจากผู้อื่น แสดงให้เห็นว่าเจ้าไม่ชอบที่แห่งนี้ หากข้าช่วยเจ้าหนีไปจากตรงนี้ได้ เจ้ายินยอมช่วยเหลือข้าสักเรื่องหรือไม่” ฟานเสวี่ยหลียิ้มเล็กน้อย สาเหตุที่เมื่อครุ่นอีกฝ่ายจะสังหารเขาก็เพื่อปกป้องเหล่านางสนมที่อยู่ตรงนี้ และป้องกันสิ่งไม่คาดฝัน แต่สายตาของอีกฝ่ายกลับมีความรังเกียจต่อการกระทำแบบนี้ ขณะที่เข่นฆ่าก็เหมือนว่านางจะเสียใจต่อการกระทำของตน

ดังนั้นอีกฝ่ายหาใช่ไร้หนทางเยียวยา

“หนีไปจากตรงนี้หรือ หมายความว่าอะไร” เสวี่ยจีสติหลุดแล้ว จึงเอ่ยถามอย่างอดใจไม่ได้ นางไม่ต้องการออกจากพระราชวัง อย่างไรก็ตามก็มีตำแหน่งอันสูงส่ง อีกทั้งยังมีทรัพย์สินนับไม่ถ้วน สิ่งเหล่านี้ล้วนได้รับจากเหล่าองค์หญิงและเหล่านางสนม

“ง่ายมาก ออกจากวังสวรรค์แห่งนี้ และไปเป็นผู้อาวุโสกรมพระราชวังที่แท้จริง” ฟานเสวี่ยหลียิ้มเล็กน้อย น้ำเสียงของเขามีความมั่นใจอย่างยิ่ง “หากเจ้าเชื่อใจข้า ข้าสามารถช่วยยกระดับลมปราณในตัวเจ้า และช่วยยกระดับคุณภาพตบะของเจ้า กระทั่งทำให้เจ้ามีร่างเต๋า เช่นนั้นเจ้าจะได้รับความสำคัญจากราชสำนักแน่นอน และไม่ต้องอยู่ตรงนี้ต่อไป”

“มันเป็นไปไม่ได้ ข้าเคยลองแล้ว ข้าไม่มีร่างเต๋า!” เสวี่ยจีพูดอย่างสติหลุด นางไม่เชื่อว่าจะมีเรื่องดีที่น่าเหลือเชื่อเช่นนั้น

“นี่เป็นการมอบโอกาสแก่เจ้า หากพลาดไปจะไม่มีอีกแล้ว” ฟานเสวี่ยหลียิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “แน่นอนว่าข้อมูลที่ข้า

ต้องการหาใช่ข้าไม่สามารถเอามาได้ เพียงแต่ข้าไม่อยากเช่น
ฆ่าคนมากมายก็เท่านั้น”

เสวียจิถึงกับใจสั่น ร่างกายของนางถูกฟานเสวียหลิ
ควมคุมจนไม่อาจต่อต้านแล้ว การที่อีกฝ่ายจะฆ่านางก็เป็นเรื่อง
ที่แสนง่ายดาย แล้วเหตุใดต้องหลอกนางเล่า นางมีคุณสมบัติ
อะไรให้อีกฝ่ายหลอกกัน

ในที่สุดนางก็ใจอ่อน และพูดอย่างสติหลุดว่า “ไม่ทราบ
ว่าท่านต้องการถามเรื่องใด” ตอนนี้นางพูดอย่างให้เกียรติโดยที่
ไม่รู้ตัว

“ง่ายมาก เล่าเรื่องทั้งหมดที่เจ้ารู้เกี่ยวกับวังสวรรค์มา”
ฟานเสวียหลิเห็นว่าอีกฝ่ายยอมจำนนแล้วจึงพยักหน้ายิ้ม
เล็กน้อย อย่างไรก็ตามเสวียสตรียตรงหน้าก็เป็นคนที่เข้าใจวังสวรรค์มาก
ที่สุด หากพลาดคนนี้ไปและต้องหาคนอื่นจะยิ่งเสียเวลาและ
ยุ่งยาก

“ตกลง!” เสวียจิไม่ลังเลอีกต่อไป จากนั้นนางก็เล่าทุก
อย่างที่ตนรับรู้

ที่แห่งนี้ถูกควบคุมโดยองค์หญิงจื่อหลิง องค์หญิงซานชิง และองค์หญิงชิงจยา โดยมีนางสนมที่เกี่ยวข้องด้วยอีกสามสิบกว่าคน ซึ่งทุกสิ่งเหล่านี้ล้วนถูกแอบจัดการโดยหวานหลัวฟู วังใต้ดินนี้ก็ถูกยึดโดยหวานหลัวฟู ภายในวังสวรรค์สร้างด้วยหินหยกทองคำ ผ้าห่มทำด้วยผ้าไหมชั้นดีที่สุด และมีเครื่องหอมอยู่ภายใน ทั้งห้องจึงโชยไปด้วยกลิ่นหอม เหล่านางสนมและองค์หญิงที่มาตรงนี่ยังจะสวมใส่ชุดและเครื่องประดับที่ดีที่สุดในขณะประทับอยู่ที่นี่ แม้เสวี่ยจีจะเกลียดชังคนเหล่านี้อย่างยิ่ง แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกกลัวกลัวและเลิ่ลนเล็กน้อย

แต่นางสนมเหล่านี้จะถูกแต่งเข้าเรือนทอง แต่ก็ถูกลืมน้อย่างรวดเร็ว ความรักอันหวานชื่นในอดีตถูกปกคลุมด้วยหวั่นรกร นอนเฝ้าเตียงเปล่าอย่างโดดเดี่ยวและโศกเศร้าทุกวันคืนทำได้เพียงข้ามผ่านราตรีอยู่ใต้แสงเทียนอย่างเดียวดาย หน้านี้ว้าวุ่นตลอดทั้งวัน จนในที่สุดจิตใจก็มัวเมาเลือกก้าวเข้าสู่เส้นทางนี้และถลำลึกลงเรื่อย ๆ

เสวี่ยจีเห็นบุคคลมากมายที่ดูจนางเซียนเหล่านั้ที่ยามคำคืนกลายเป็นคนปล่อยตัวอยู่ที่นี้จนชินแล้ว นางอดไม่ได้ที่จะรู้สึกเศร้าใจ แต่ในขณะเดียวกันนางก็ยังเกลียดชังคนที่มีการยา

เยอะแต่ปล่อยพวกนางเดี่ยวตาย เพราะคนพวกนั้นจึงทำให้เกิด
สถานการณ์เช่นนี้

“นอกจากองค์หญิงสามคนนี้แล้ว เจ้ายังรู้จักองค์หญิงอื่น
ในพระราชวังหรือไม่” ฟานเสวี่ยหลี่เอ่ยถามอย่างอดไม่ได้

จากข้อมูลที่ได้จากหลินหลู่ ในพระราชวังเหมือนจะมีองค์
หญิงคนหนึ่งที่ว่านหลัวฟูเข้าหาเป็นพิเศษ แต่องค์หญิงผู้นั้น
บริสุทธิ์จุกหยก

ฟานเสวี่ยหลี่ลักลอบเข้าวังเพราะอยากจะเข้าใจ
สถานการณ์ของหวานหลัวฟูยิ่งขึ้น ดังนั้นองค์หญิงคนนี้จะ
สำคัญยิ่ง

“ไม่มีแล้ว นอกจากองค์หญิงสามคนนี้ ความสัมพันธ์
ระหว่างหวานหลัวฟูและองค์หญิงอื่นก็ห่างเหินอย่างยิ่ง มีเพียง
องค์หญิงหวงฝูอวิ้นเท่านั้นที่เหมือนหวานหลัวฟูจะหวงแหนเป็น
พิเศษ แต่นางกลับไม่สนใจ...” เสวี่ยจี้มดิ่งสู่ห้วงความคิด “องค์
หญิงหวงฝูอวิ้นมีนิสัยตรงไปตรงมา ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็น
มิตร บุคลิกดีมาก อีกทั้งตบะยังสูงยิ่ง กล่าวกันว่านางบรรลุนี้อ
กายชั้นเก้าแล้ว ซึ่งเป็นองค์หญิงที่อัจฉริยะที่สุดในพระราชวัง

นางมักอยู่ในห้องบรรทมคนเดียวทั้งวัน โดยปกติพวกข้าไม่ค่อยได้เข้าไปใกล้”

“หวงฝู่อวินหรือ” ฟานเสวี่ยหลีพยักหน้า ดูท่าเขาจะได้ข้อมูลเพิ่มเติมแล้ว จากนั้นเขายื่นมือไปจับศีรษะของเสวี่ยจื่ออย่างรวดเร็วปานสายฟ้า

“ฟู!” สายลมกระโชก ฝ่ามือของฟานเสวี่ยหลีทาบบน ศีรษะของเสวี่ยจื่อ ส่วนนางก็ไม่ทันได้ตอบสนอง ดวงตาของนางเปี่ยมด้วยความตกใจและสิ้นหวัง เนื่องจากนางไม่อาจป้องกันความเร็วของฟานเสวี่ยหลี

“จบสิ้นแล้ว...” ภายในใจนางมีเพียงความคิดนี้ นางคาดไม่ถึงว่าชายตรงหน้าจะกลับคำพูด และสังหารนางทันทีหลังได้รับข้อมูล

ทันใดนั้นนางก็เสียชีวิตอย่างยิง และรู้สึกว่าตนเชื่อใจผู้อื่นเกินไป

“บูม!”

จากนั้นเสวียจู้สึกว่าหัวของตนราวกับระเบิดออก จนฟ้า
พลิกปฐพีคิดว่า

“ข้ากำลังจะตายหรือ”

เสวียจู้สึกหายใจไม่ออก และกำลังตกลงสู่ห้วงลึกแห่ง
ความสิ้นหวัง

แต่ในขณะเดียวกัน นางก็รู้สึกถึงลมปราณนับไม่ถ้วน
ที่แทรกซึมเข้าร่างกายของตนผ่านฝ่ามือของฟานเสวียหลี่

ราวกับมีแสงมากมายกำลังเปล่งประกายเพื่อนาง ซึ่งเป็น
วิชาอันมหัศจรรย์นับไม่ถ้วน แต่ละชนิดล้วนน่าทึ่งไร้ที่เปรียบจน
ทำให้นางจมดิ่งไปกับมัน

ราชันหมีนมิติ เล่ม 10

重生之万界主宰

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《重生之万界主宰》 Vol. 10

Author: 南宫吟 หนาน กงหยิน Nan Gong Yin

Copyright © 2021 by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd. Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) & Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

南宫吟 หนาน กงหยิน Nan Gong Yin

ราชันหมีนมิติ เล่ม 10 / 南宫吟 หนาน กงหยิน Nan Gong Yin : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล

จาก 重生之万界主宰. — กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 633 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-7322-6